

obrotniško zbornico zmagali. Zakaj pa vlada tedaj neče razpustiti kranjskega deželnega zbora, če se sicer rada naslanja na slovenske poslance v državnem zboru? Vzroka tehtnega res ni nobenega. Pravijo: potrpite! — No, dve leti čakati je uže nekaj. Trdijo: ne kaže; kajti če razpustimo kranjski deželni zbor, tedaj moramo še druge razpustiti, zlasti pa državni zbor. To nam ne gre v glavo! Kranjski, po vse nepostavno skrpani deželni zbor se ne more primerjati z družimi, pravilno voljenimi deželnimi zbori.“

Ko „Slov. Gosp.“ nadalje motivira potrebo razpusta deželnega zbora kranjskega, sklepa svoj članek tako: Razpust je zavoljo mnogih vzrokov tudi še zaradi sledečega želeti. Svitli cesar obišče drugo leto Trst in toraj tudi slovenske dežele. Štajarski in koroški Slovenci smo v manjšini. Mi ne moremo lahko oficijelno ali uradbeno pred ljubljenegega vladarja. Drugače je na Kranjskem. Tudi lahko dobijo do tiste veličastne dobe, ako le hočejo, slovenski deželni odbor s slovenskim deželnim glavarjem, in tako more slovensko ljudstvo prvokrat oficijelno stopiti pred deželnega vladarja iz prevzvišene hiše habsburške. Ako pa se to ne zgodi in če še v Ljubljani, glavnem mestu, Slovenci ne zmagajo v mestnem zastopu, potem bodo zopet tujci in slovenski odpadniki nam pot zastavljali do svitlega cesarja. To pa gotovo ni modro. Zatoraj trdimo, da je razpust deželnega zbora kranjskega v prav dinastičnem smislu potreben in štajarski Slovenci to iz celega srca želimo, da se zgodi.“

Mnogovrstne novice.

* *Največa trta v Evropi.* Nj. veličanstvo kraljica angleška izročila je princesinji Frideriki hanoveranski imenitno trto v Hampton-Court palači na Angleškem, z dostavkom, da njen sad vživa vse svoje žive dni. Ta čudovita stara trta, ki je bila vsajena leta 1769., meri po visokosti 90 čevljev in prinaša na leto povprek 1500 grozdnih vencev. Leta 1874. prinesla jih je celó 1750. Ker je vsak grozd te izvrstne trte po razsodbi izvedencev vreden eno ginejo (okoli 10 gold.), zvezan je z lastnino njeno precej lep dobiček. Trta ta je največa v Evropi in neki tudi največa na vsem svetu.

* *Kako na Ogerskem Magjare delajo,* kaže nedavno na svitlo dano uradno poročilo ogerskega ministerstva notranjih oprav, po katerem je v prvi polovici letošnjega leta 491 rodbinskih imen za 1019 osób bilo iz nemških in družih imen v magjarske predelanih. Največ med temi osobami, ki so se letos dali v Magjare po imenu prekrstiti, je judov, 70 je bilo državnih uradnikov, 18 komitatnih uradnikov in služabnikov, 36 profesorjev in učiteljev, 25 zdravnikov, 10 advokatov, 7 duhovnov, 6 inženirjev, 4 umetniki in žurnalisti, 6 vojakov, 61 študentov, 5 hišnih posestnikov, 21 grajščakov, 32 velikih trgovcev, 23 obrtnikov, 27 rokodelcev itd. Po veri je bilo teh pomagjarjenih osób 286 judov, 168 katoličanov, 27 luteranov itd. Lansko leto ni kuga pomagjarovanja še tako zeló se širila kot letos, in to pa zato, ker je taksa, ki jo mora plačati, kdor svoje ime premeni v magjarsko, letos zeló znižana bila. Magjarsko ime po takem vsako leto cenejše prihaja! S tem pa od dne do dne raste magyarorszag.

Iz Rusije 24. avg. :: — V „Novicah“ od 10. avgusta sem čital v dveh dopisih, iz Gorice in iz Prema, da ondašnje kraje nadleguje velika suša. Mi bi vam Slovincem prav radi odstopili nekoliko dežja, katerega imamo uže šest tednov veliko preveč. Poslednje tedne je dež v več krajih zeló pokvaril prelepo letino. Tako neugodno vreme je zadrževalo žetev, o mlatvi ni tedaj še nič slišati; zato vživamo še vedno staro žito po stari visoki ceni. Upanja pa imamo tudi malo, da bi se po mlatvi žitna cena znižala, kajti iz več krajev Evrope, posebno iz Nemčije, Francije in Anglije dohajajo sporočila o slabi letini. Ker je tudi v severni Ameriki žitna letina na 25% niže memo navadne srednje letine, tedaj bode skoraj edina Rusija preskrbovala Evropo z žitom. Nekateri nemški, francoski in angleški veliki žitni trgovci so uže razposlali svoje agente po Rusiji, al do zdaj so oni še prav malo kupili, kajti oni bi radi kupili dober kup, Rusi pa bi radi prodali drago, tako na pr. inostranci za rž ponujajo k večemu 75 kopejek za pud, Rusi pa jo drže po 95 kopejek, do rublja.

Pred več meseci je prinesla Aksakova „Rusj“ nekaj zanimivih člankov o potrebi, da se oficijalni ruski jezik očisti germanizmov in podobnih tujih spak. „Golos“, „Poredek“, „Vestnik Evrope“ in drugi židovski listi so takrat s strupenim „smehom“ napadli Aksakova, češ, da „slavjanofil“, želeč Rusijo poslavjaniti, zatira „evropejsko civilizacijo“. Te dni pa so prinesle oficijozne „St. Peterburgskija Vedomosti“ novico, da v vladnih krogih se odločno trdi, da vsem „pridvornim činom“ se imajo skoro povrniti „čisto ruska nazvanja“. Naši „jevropski“ liberalci so se zeló nahmurili, kajti oni mislijo, da izgubivši „kamergere“ in „goffrejline“ ne bodo več „jevropejcem“ podobni. Želeti bi tudi bilo, da bi se „Sankt-Peterburgskija Vedomosti“ preimenovala v „Petrogradskija“, zakaj „Sankt-Peterburg“ ni nič bolj ruski, nego „goffrejline“.

Kakor je čitateljem „Novic“ uže znano, je od 6. avgusta „Golos“ dejan na 6 mesecev v prepoved zavoljo razžaljenja bolgarskega kneza. „Golos“ z Bolgari sploh nima sreče: 1877. leta je bil dejan na 5 mesecev v prepoved zato, ker njegova liberalna vest ni mogla privoliti, da bi „divje bande bolgarskih barbarskih razbojnikov, med katerimi sta bila Cankov in Karavelov, Rusija osvobojavala od evropejskih omikanih, liberalnih in humannih muzulmanov“; letos je pa „Golosu“ zaki-pela liberalna kri od svete jeze, da si predrzne kak „usurpator“ preganjati „cvet bolgarske inteligencije“, katere glavarja sta oba prejšnja „bandita“, Cankov in Karavelov. Za „Golosom“ je zadela enaka šiba pravice drug liberalen list „Ruski kurjer“, ki je na 4 mesece prepovedan zavoljo kaljenja mirú in razžaljenja ruske vlade. Čitateljem „Novic“ se bode morda zdela ostra ali celó surova taka kara nemirnega časopisja. Ne vem. Meni se zdi, da osoda ruskega časopisja je manj britka kakor pa slovenskega. Pri Vas, če se ne motim, konfiskujejo tiste številke časopisja, v katerih se kak članek državnemu pravdniku ne dopada, potem pravdnik kliče po sodnji vrednika pred sodbo, sodnija ga pa posadí na kak „Zabjek“, kjer potem nekoliko tednov ali celó mesecev razmišlja časnikarsko svobodo v ustavni državi. *) V Rusiji gre pa ta reč tako-le: Za prestopne

*) Kar so protne sodnije, se ravna pri nas s časniki po krajšem, objektivnem potu, to je, list z nepovoljnim članekom se zaseže in potem vniči, vrednika večidel pri miru puščajo.